

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/29441 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 21 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 mei 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 februari 2007, verzonden op 1 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

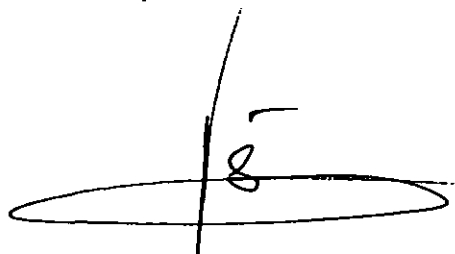
w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 mei 2007

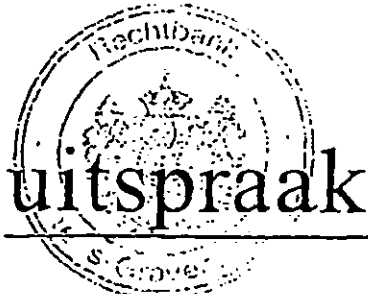
404

Verzonden: **24 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCH

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 05/29441

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Soedanese nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. H. Postma, advocaat te Groningen

en

DE MINISTER VAN JUSTITIE

voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door: D.W.J. Vrijns, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 24 oktober 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 25 juli 2003 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 28 augustus 2003 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld. Op 7 oktober 2004 heeft verweerder de rechtbank en eiser bericht dat de beschikking van 25 juli 2003 is ingetrokken. Verweerder heeft vervolgens bij beschikking van 31 mei 2005, verzonden op 2 juni 2005, opnieuw afwijzend op de aanvraag beslist.

1.3. Bij beroepschrift van 29 juni 2005 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 8 februari 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 05/29441

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit Sudan en behoort tot de Nuba bevolkingsgroep. Eind juni 2001 is eiser door leden van de veiligheidsdienst thuis opgehaald en overgebracht naar een gebouw. Daar is eiser op beschuldiging van wapensmokkel opgesloten. Tijdens zijn gevangenschap is eiser verscheidende malen mishandeld en gemarteld. Na ongeveer vijfenveertig dagen te hebben vastgezeten is eiser na het tekenen van documenten vrijgelaten. Eenmaal terug in zijn dorp is eiser gaan werken in een opvangcentrum voor ouderen en kinderen, die slachtoffer waren geworden van overvallen gepleegd door bandieten. Na anderhalve maand werden de autoriteiten achterdochtig jegens eiser en is eiser naar huis gestuurd. Vier of vijf dagen later kwamen de autoriteiten opnieuw naar eisers huis. Eiser heeft toen via de achterzijde de woning verlaten en is naar de woning van zijn vriend gegaan. Met behulp van een reisagent heeft eiser uiteindelijk het land van herkomst verlaten. Op 10 oktober 2001 is hij in Nederland aangekomen.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een grond voor verlening vormen. Eiser heeft ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag. Op grond van hetgeen eiser tijdens het eerste en nader gehoor heeft verklaard, is bij verweerder twijfel gerezen over zijn identiteit en nationaliteit. Eiser is daarom gehoord in het kader van een taalanalyse. Op basis van dit gehoor, waarvan een bandopname is gemaakt, is op 27 augustus 2002 door het Bureau Taalanalyse (BLT) een taalanalyse verricht. Uit het rapport taalanalyse blijkt dat eiser eenduidig te herleiden valt tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Soedan, regio Al-Jazira. De taalanalist die de taalanalyse heeft uitgevoerd, kent het Arabisch zoals dat gesproken wordt als tweede taal door de Nuba's in het Nubagebergte uit eigen waarneming ter plaatse. Overigens is eisers stelling dat de taalanalist geen kennis heeft van de stamtaal, volstrekt irrelevant aangezien eiser tijdens de taalanalyse heeft verklaard geen enkele kennis van deze taal te hebben. Eiser heeft in het nader gehoor en tijdens de taalanalyse verklaard dat hij alleen Arabisch spreekt en dat zijn stam ook alleen Arabisch spreekt. Pas in november 2002 geeft eiser aan dat mensen van zijn stam onderling wel een eigen stamtaal spreken en dat hij zelf enkele woorden in die taal kent. Dit komt de geloofwaardigheid van de door eiser gestelde afkomst uit niet ten goede. Daarbij komt dat het gebruik door eiser van de Arabische term 'rutaana' ter nadere aanduiding van zijn taal zonder zijn taal met een eigen naam te duiden, niet strookt met een Nuba etniciteit. Verweerder heeft in dit verband verwezen naar de reactie van BLT van 6 februari 2003 op de zienswijze van gemachtigde. Gelet op het voorgaande is volgens verweerder de door eiser gestelde herkomst en etnische afkomst volstrekt ongeloofwaardig en vindt geen verdere inhoudelijke toetsing van het relaas plaats.

2.3. Eiser stelt zich in de gronden van het beroep op het standpunt dat het achterwege laten van een inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas op basis van de gedetailleerde en consistente verklaringen van eiser in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel. De gestelde ongeloofwaardigheid is enkel gestoeld op de taalanalyse.

Zaaknummer: Awb 05/29441

blad 3

Ten onrechte heeft verweerder niet de uitgebreide etnisch geografische informatie die eiser heeft verstrekt tijdens de gehoren, bij zijn beoordeling betrokken. Voorts is de taalanalist die de analyse heeft uitgevoerd alleen het Arabisch machtig. Uit diens rapport, noch uit de inhoudelijke reactie van het BLT van 4 februari 2005 blijkt dat hij ook kennis heeft van het Arabisch dat in het Nuba-gebied wordt gesproken, noch van de stamtaal die eiser geacht wordt te spreken. Ook is bij eiser de vraag gerezen of de bandopname wel voldoende materiaal biedt om verantwoord tot de conclusie te kunnen komen dat eiser niet afkomstig is uit

Eiser heeft bij brief van 5 november 2002 immers aangegeven enkele woorden van de gelijknamige stamtaal te kunnen spreken. Deze woorden zijn abusievelijk niet eerder verwerkt in een brief aan verweerder. In de brief van 5 november 2002 had verweerder echter aanleiding moeten zien om een aanvullende, dan wel nieuwe taalanalyse uit te laten voeren. Eiser is van mening dat de informatie die hij heeft verstrekt bij eerdergenoemde brief, van dien aard was dat redelijkerwijs aan de conclusie dat eiser niet afkomstig is uit Nuba-gebied had kunnen worden getwijfeld.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of

c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; of

d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.5. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Soedan zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.7. Ter beoordeling ligt de vraag voor of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit het Nuba gebergte in Soedan en dat zijn herkomst en etnische afkomst ongeloofwaardig is.

Zaaknummer: Awb 05/29441

blad 4

2.8. Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) mag verweerder in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel naar het land of de plaats van herkomst van de vreemdeling, een taalanalyse laten uitvoeren. Door dat te doen komt verweerder de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is aan de gestelde identiteit en nationaliteit. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band, waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, desgewenst door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse bewerkstelligen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan. Door het achterwege laten van een contra-expertise blijft de gerezen twijfel aan de identiteit en nationaliteit bestaan.

2.9. Op 10 juli 2002 heeft met behulp van een tolk in de Arabische taal een gehoor ten behoeve van een taalanalyse plaatsgevonden. Op grond van de hiervan gemaakt bandopname heeft BLT een taalanalyse verricht. Uit het rapport van 27 augustus 2002 blijkt dat eiser niet afkomstig is uit het Nuba gebergte maar eenduidig herleidbaar is tot de spraakgemeenschap van de regio Al-Jazira in Soedan. Eiser heeft, hoewel daartoe in de gelegenheid gesteld, geen contra-expertise laten verrichten. Vervolgens is de aanvraag afgewezen, omdat verweerder, gelet op de uitkomst van de taalanalyse, niet door de vreemdeling aannemelijk gemaakt acht dat hij de door hem gestelde afkomst en identiteit heeft, zodat aan zijn asielreclame geen geloof wordt gehecht.

2.10. Nu verweerders beschikking grotendeels is gestoeld op deze taalanalyse, dient beoordeeld te worden of verweerder aan de op hem ingevolge artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht rustende vergewisplicht heeft voldaan. Verweerder dient zich ervan te vergewissen dat het rapport niet zodanige gebreken vertoont dat hij daarop zijn besluitvorming niet mede kan baseren. Anders dan eiser heeft betoogd, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in de onderhavige zaak aan zijn vergewisplicht heeft voldaan. De rechtbank overweegt daartoe dat uitgangspunt is dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole.

2.11. Zoals onder meer uit de uitspraak van de AbRS van 22 december 2004, nr. 200406677/1 blijkt, dient te worden uitgegaan van de deskundigheid van de taalanalist tenzij er concrete aanknopingspunten bestaan om daaraan te twifelen. Alhoewel uit de taalanalyse van BLT en de brieven van BLT van 6 februari 2003 en 4 februari 2005 niet duidelijk blijkt of de taalanalist volledige kennis draagt van de talen die gesproken worden in waar eiser stelt vandaan te komen, blijft dit zonder betekenis nu blijkens de brief van 6 februari 2003 de taalanalist over een goede algemene ontwikkeling ten aanzien van de talen en cultuurgemeenschappen van Soedan beschikt en dit ook is vastgesteld tijdens de intake die plaatsvond voordat hij door BLT onder contract werd gesteld. Voorts wordt in die brief aangegeven dat eisers verklaring dat de alleen Arabisch spreken, niet overeenstemt met de werkelijke situatie.

Zaaknummer: Awb 05/29441

blad 5

In de brief van BLT van 4 februari 2005 wordt onder verwijzing naar literatuur aangegeven dat de een eigen taal spreken en dat er geen bronnen bekend zijn waaruit blijkt dat bij de in de Nuba-bergen taaldood is opgetreden. Aan deze brief is gehecht een algemene brief van Osman Solma, voorzitter van de Nederlandse afdeling van de vereniging "Nuba Mountain Solidarity Abroad" van 10 september 2003, waarin deze schrijft dat Nuha's die geboren en opgegroeid zijn in de "Nuba Mountains" actieve kennis hebben van op zijn minst één van de veertig Nuba talen (pagina 2) en dat hij uit bezoek aan de regio weet dat deze talen dagelijks worden gesproken (pagina 3). Nu verweerder zijn beschikking op de resultaten van de taalanalyse heeft gebaseerd, vermag de rechtbank, anders dan eiser, niet in te zien dat de nadere onderbouwing van BLT bij brieven van 6 februari 2003 en 4 februari 2005 (met bijlage) voorafgaande aan de besluitvorming in de onderhavige procedure niet bij de beoordeling zou mogen worden betrokken. Gelet op het voorgaande en in aanmerking genomen dat eiser slechts enkele woorden kent van de taal alsook dat de deskundigheid van de taalanalist voor het overige niet in geschil is, is kennis van de talen die in worden gesproken geen voorwaarde om eiser tot een bepaalde spraakgemeenschap in Soedan te kunnen herleiden. Er zijn derhalve geen concrete feiten die aanknopingspunten vormen om aan de deskundigheid van de taalanalist te twijfelen.

2.12. Voorts bestaan geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van de taalanalyse. De door eiser bij brief van 10 november 2006 ingebrachte kopie van een uittreksel uit het geboorteregister, afgegeven op 23 juli 2005, met vertaling en een kopie van een woonverklaring van het volkscomité van het dorp van 7 juni [jaar] onleesbaar met vertaling kunnen naar het oordeel van de rechtbank niet worden aangemerkt als feiten of omstandigheden in de zin van artikel 83 Vw 2000. De rechtbank stelt vast dat eiser de originele versie van de stukken niet aan verweerder heeft doen toekomen. Voorts is niet gebleken dat eiser deze stukken niet voor het nemen van de bestreden beschikking had kunnen inbrengen. De ter zitting gegeven verklaring dat het extreem gevaarlijk is om zich naar te begeben en dat een vriend van eiser voor de documenten heeft kunnen zorg dragen acht de rechtbank niet toereikend. Hetgeen eiser verder in beroep over de juistheid en volledigheid van de taalanalyse heeft aangevoerd, biedt geen grond voor het oordeel dat verweerder op basis van de uitgevoerde taalanalyse niet in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat eiser de gestelde identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Eisers vraag of - gelet op het feit dat hij enkele woorden spreekt - de bandopname van BLT wel voldoende materiaal bevat om op verantwoorde wijze conclusies daarop te baseren, behelst slechts het plaatsen van een kritische kanttekening. Gelet hierop heeft verweerder het asielreëlas ongeloofwaardig kunnen achten en mogen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat grond bestaat voor het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000.

2.13. Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlelen.

2.14. Het is, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat eiser gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat eiser aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlelen.

Zaaknummer: Awb 05/29441

blad 6

2.15. Voorts is er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet is gebleken van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat van eiser niet verlangd kan worden terug te keren. Eiser kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.16. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.17. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

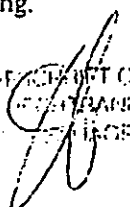
Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiters als griffier op 21 februari 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 1 Mkt 2007

ADVOCATENKANT. THISSEN
GRIFFIER
21 FEB 2007

P.

11 90

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1886	
B	29 MRT 2007
ZAAKNR. 2007-02257	
AAN:	V1
BEHANDELD: OD:	PAR:

MR J. P. H. THISSEN
Advocaat & procureur

Groot Hertoginnelaan 45
2517 EC Den Haag
Nederland

TEL: (070) 3024820
FAX: (070) 3024821

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Darijengelden: 8675530

INZAKE: Hoger Beroep van dhr.
Ref: 05/29441

DATUM: 29-03-2007

Edelachtbare Vrouwe/Heere,

Hierbij stel ik, mr. J.P.H. Thissen advocaat te 's-Gravenhage, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door mijn cliënt de heer , geboren op , van Soedanese nationaliteit en domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, Hoger Beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage zittinghoudende te Groningen van 21 februari 2007 (Prod 1).

Grief 1:

De grief is gericht tegen de rechtsoverwegingen 2.9 waarin is gesteld dat nu de taalanalyse, waarbij het interview is gehouden in de Arabische taal, tot de conclusie leidt dat betrokkene niet uit het Nuba gebergte afkomstig is, maar en dat ook nog eenduidig uit een ander deel van Soedan en daarom zijn gestelde identiteit en afkomst niet aannemelijk gemaakt zijn, aan zijn asielrelaas geen geloof wordt gehecht.

Immers de taalanalyse leidt immer tot een eenduidige conclusie die afwijkt van de gepretendeerde afkomst. Met name de eenduidige conclusies van de zogenoemde deskundige ARM-4 hebben bij onderzoek door een van de staat onafhankelijke deskundige tot klemmend protest geleid vanuit de wereld van diegenen die vluchtelingen een warm hart toe dragen. Voorts mag niet onvermeld blijven de casus waarbij evenzeer aan een Soedanees via een taalanalyse wordt tegengeworpen dat hij eenduidig niet uit Soedan afkomstig kon zijn totdat betrokkene zich in het bezit had weten te stellen van een ook door de IND als echt geprezen paspoort.

Het is evident dat de IND de taalanalyses gebruikt om tot een uitgesproken negatief oordeel te komen.

Immers academische twijfel is kennelijk contractueel uitgesloten.

Daarbij komt dat betrokkene weliswaar later in de procedure documenten heeft weten te tonen die zijn afkomst staven.

Onder deze omstandigheden had de in art. 3:2 AWB vastgelegde vergewisplicht genoopt tot een individueel ambtelijk rapport, alhoewel ook tegen dat fenomeen stormen van protest zijn gerezen.

Deze vergewisplicht moet ook worden begrepen in de beoordeling van de Europese rechter recentelijk in de zogenoemde Somalische zaak waarbij deskundigen de kanttekening plaatsen dat de vrees van betrokkene en het beroep op de bescherming van artikel 3 EVRM tot meer onderzoek nopen dan de Afdeling als richtsnoer heeft aangegeven.

Onder deze omstandigheden had de rechter moeten oordelen dat de bestreden beschikking niet zorgvuldig was voorbereid en tot standgekomen.

Gezien het bovenstaande verzoek ik u eerbiedig de bestreden uitspraak te vernietigen.

Hoogachtend,

J.P.H. Thissen
(gemachtigde)

